

СЕКЦІЯ СТОМАТОЛОГІЯ №2 (Хірургічна стоматологія)

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РІЗНИХ МЕТОДИК ЗБІЛЬШЕННЯ ОБ'ЄМУ КОМІРКОВИХ ПАРОСТКІВ ЩЕЛЕП

COMPARATIVE CHARACTERISTICS OF DIFFERENT METHODS OF INCREASE OF THE VOLUME OF ALVEOLAR SPROUTS IN JAWS

Borisova J.O., Assoc. Prof. Stavitskii S.O.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

**Кафедра хірургічної стоматології та щелепно - лицевої хірургії
з пластичною та реконструктивною хірургією голови та шиї**

На етапах реабілітації пацієнтів із вторинною адентією, в першу чергу, звертають увагу на кількісний та якісний показник опорної кісткової тканини. Згідно статистичних даних, що наведені в фундаментальних наукових виданнях, корегуючі оперативні втручання при проведенні хірургічного етапу дентальної імплантації необхідні в 65-80% випадків. Натепер, відсутня єдина парадигма стосовно чіткого алгоритму до застосування кістково-пластичних матеріалів, зокрема з огляду на їх ефективність щодо створення необхідного об'єму кісткової тканини та малоінвазивності маніпуляцій.

Мета роботи: провести ретроспективний аналіз різноманітних методик збільшення об'єму альвеолярного паростку на етапах хірургічного лікування дентальними імплантатами у залежності від походження кістково-пластичного матеріалу.

Причиною утворення великих дефектів кісткової тканини зазвичай стають інфекційні та дистрофічні процеси на верхівках коренів зубів, подальше травматичне видалення таких зубів найчастіше збільшує розмір цих дефектів. У фронтальному відділі верхньої щелепи збиток кісткової тканини також часто виникає внаслідок травми зубів, так як і використання будь-яких знімних ортопедичних конструкцій. Всі вищепераховані фактори першочергово призводить до дефіциту обсягу кісткової тканини. Залежно від цього операція по аугментації альвеолярного відростка поділяється на горизонтальну і вертикальну, відповідно напрямку, в якому збільшується в об'ємі кісткова тканина.

Найбільш оптимальною умовою для новоствореної опорної кісткової тканини є зменшення терміну біорезорбції та біотрансформації, максимальна біоспорідненість реципієнтного ложа (органотопічність).

Для реалізації поставленої мети та завдання дослідження нами було проведено спостереження за 54 пацієнтами, котрим було виконано кістковопластичні оперативні втручання, з метою збільшення об'єму кісткової тканини, на хірургічних етапах дентальної імплантації. На основі отриманих результатів були створені групи спостереження та в порівняльному аспекті зроблено висновок щодо оптимальної методики кісткової аугментації.

Таким чином, в результаті проведеного дослідження нами були зроблені висновки: найбільш доцільним методом заміщення дефіциту об'єму кісткової тканини на етапах дентальної імплантації – є поєднання аутопластичного кісткового матеріалу з аллопластичним.

ЗАСТОСУВАННЯ PRF-МЕМБРАН ПРИ ХІРУРГІЧНОМУ ЛІКУВАННІ КІСТ ШИЇ ЕМБРІОНАЛЬНОГО ПОХОДЖЕННЯ

PRF-MEMBRANES USE IN SURGICAL TREATMENT OF NECK EMBRYONIC CYSTS

Chirkova V.M., Prof. Avetikov D.S., M.D.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

**Кафедра хірургічної стоматології та щелепно - лицевої хірургії
з пластичною та реконструктивною хірургією голови та шиї.**

Незважаючи на велику кількість наукових розробок та досягнень сучасної медицини стосовно проблеми встановлення причини виникнення післяопераційних патологічних рубців шкіри залишається актуальною для щелепно-лицевої хірургії, внаслідок збільшення частоти їх виникнення та відсутності єдиної домінуючої думки стосовно етіології та патогенезу. Особливу увагу заслуговують оперативні втручання з приводу кіст шиї ембріонального походження, так як, за даними багатьох авторів, вірогідність утворення атрофічних, гіпертрофічних та келоїдних рубців у ближньому та дальньому післяопераційному періодах варіює від 14% до 37%.

Метою роботи було розробка нового методу профілактики утворення післяопераційних патологічних рубців шкіри в хворих на кісти шиї ембріонального походження.

На макроскопічному та мікроскопічному рівні нами досліджено фіброархітектоніку рубцевозмінених тканин під впливом дії різних методик профілактики. Вивчено етіопатогенетичні аспекти профілактики утворення патологічних рубців монотерапією та комбінованого застосування фібринових мембран, отриманих із збагаченої тромбоцитами плазми крові.

Складений алгоритм комплексного застосування вищенаведених препаратів з метою оптимізації профілактики заходів, щодо утворення патологічних рубців в післяопераційному періоді.